

и с. Скопо, да заплаши лѣвия флангъ и тила на българитѣ, настѣпи, като се спусна въ дола на р. Пуралия. Обаче, когато прикритието достигна долината на р. Пуралия, по пѣтя къмъ селото, то бѣ забелязано отъ българитѣ, които заемаха западния брѣгъ на рѣката, а именно отъ 3/46 дружина. Командирътъ на тая дружина, следъ като обстреля турския отрядъ, донесе за това настѣпление, обаче, не стана нужда да се взематъ особени мѣрки противъ тоя отрядъ, защото, изненаданъ, той се прѣсна и избѣга. Това се вижда отъ следното донесение, изпратено въ 10 ч. пр. пл. отъ началника на дивизията Джемалъ бей:

„Капитанъ Зия бей, офицеръ за порѣчки отъ Щаба на 7-а дивизия, изпратенъ по посока къмъ Урумъ Бейли, за да застраши тила на лѣвия неприятелски флангъ, току-що се върна и донесе, че е билъ обстрелванъ отъ неприятелска пехота, находяща се на гребена срещу нашия краенъ дѣсенъ флангъ, до чернитѣ каменни височини. Хората, вследствие тѣхното добре известно невежество и недисциплинираностъ, избѣгали до лозята на нашия дѣсенъ флангъ, кждето се намиралъ и началникътъ на отряда, Рагибъ бей. Доносямъ, че, поради голѣмото отдалечение и понеже не мога да упражнявамъ влияние надъ тия войски, струва ми се невъзможно да задържа това странично прикритие въ свое подчинение.“

Поради важността, която отдаваше на действията на тоя отрядъ, командирътъ на III корпусъ, Махмудъ Мухтаръ паша, му назначи за началникъ генералщабниятъ полковникъ отъ щаба си Нихадъ бей, известенъ по своята енергия и способностъ. Нихадъ бей веднага замина да събере избѣгалия отрядъ и намѣри: отъ 2/24 таборъ само 300 души, отъ 3/24 таборъ — само 250 души, а отъ редифския таборъ Каладжикъ — една рота отъ 150 души, а планинската батарея не се знаеше кжде е. Едва въ 2 ч. 40 м. сл. пл. отрядътъ се събра и настѣпи да заеме височината източно отъ с. Урумъ Бейли.

Още сутринята, докато страничното прикритие се опитваше да настѣпи, настѣпи и дѣсниятъ участъкъ на дивизията Джемалъ бей. Началникътъ на тоя участъкъ успѣ къмъ пладне съ единъ таборъ да заеме с. Пуралия; но силниятъ пехотенъ и артилерийски огънь на българитѣ спрѣ напредването му.

Къмъ това време 4-а Преславска дивизия настѣпи и заплаши II източна армия отъ югъ, накждето турцитѣ насочиха усилията си.